

નવસર્ગીના શ્રુતિ, દીવસમાં ભારતની વીર બાળાઓ
ને આવા મોટા, નવોન પુસ્તક નામે.

સ્વદેશ સંગીત ગરબાવળી.

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બ્રહ્મભટ્ટ રાવકવી અંબાલાલ મહેતાદા.

નિવાસી-નડીઆદ.

હાલ મુકામ કલોલ. જી. પંચમહાલ.

સર્વે હક્ક સ્વાધીન.

સર્વે હક્ક સ્વાધીન પણ પર આધીન આ પ્રાણ,
એ પરઆધીન સ્વાધીન કરો તે જીવ્યું પરમાણુ.

સંવત. ૧૯૭૭

સને ૧૯૨૧

આવૃત્તી ૧

પ્રત ૫૦૦૦

કીરમત ફક્ત સવા આનો

ધી શ્રીરદા વિજય પ્રી. પ્રેસમાં

શા. હરજીવનદાસ અમરસીએ છાપ્યું.

સાંચીપળી-નડીઆદ.

૮૫૧૮

અંજ

બહે

સાર

અંજ

લા

મુમેર

૬-૧૬ ૬૫૨૦ સિધાપીઠ
સ્વદેશીનો વીજ્ય-ક્રોડ અમદાવાદ
પવિત્ર અને ખુશખોદાર ચુરાતી ગોપીસર્ગ

નહાવાના સાબુઓ

ક્યાંથી મેળવશો ?

શ્રી કૃષ્ણ વિજ્ય સોપ ફેક્ટરી.

માલેડો—એચ. જી. શાહ એન્ડ કું

પહેલો લોઈવાડો, મુંબાઈ નં. ૨.

પ્રાંચ, મુરત, ભરૂચ, નવસારી.

ગંજવર

સ્વદેશી સાહસથી

ચરખી વગર । બનાવવામાં આવે છે.

એકજ વખત વ.પરીને ખાત્રી કરો

અમે ચોકકસ કહીશું કે તમે

અમારાં રોજનાં ધરાઈ થઈ પડશે.

હા ખો આજેજ ! ખરીદો આજેજ !

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૫૧૦

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂઢિદેશ સંગીત ગરખાવણી

વિષય ૭૦ : ૧

(સ્વદેશી વૃત્તનો ગરબો)

ગરબો ૧

(રાગ—રઘુપતી રામ રૂઢેમાં રહેલો રે)

ગુણીયલ મારી બેન અમ્મહકારી બનજોરે

તમે સાચો સત્યાગ્રહ કરજો. ગુણીયલ.

આખા દેશની જેમાં આખાદી રે

પહેરો ખંતથી સરવે એ ખાદી રે

ત્યારે કહેવાશે સ્વરાજ્ય વાદી

ગુણીયલ-

પારદરશક પરદેશી સાડી રે

પહેરે કાયા તો દીસે ઉઘાડી રે

એવી ફેશન નાંખજો કહાડી

ગુણીયલ.

ખંગડી પોલકાં ને ફેન્સી ફરાગો રે

ખહેનો સરવે એ સત્તર ત્યાગો રે

સાચી ભારતની તનયાઓ બગો

ગુણીયલ.

અતી લાડથી જેને કુછિયાં રે

જેણે રામ તણાં મન હેયાં રે

એવાં સીતાએ વનકુળ પહેયાં

૧૧
નયુમરે રે

દેશ લક્ષ્મીમાં નામના જેની રે
કીરતી જગમાં ગવાશેજ તેની રે
એવાં ધન્ય સરોજની ખડેની

ગુણીયલ.

હયા દેશની દીલમાં આણી રે
મુકયાં પરદેશી વસ્ત્રોનાં પાણી રે
એવાં સરલાદેવી ચોધરાણી

ગુણીયલ.

જેની અનસુયાના જોઈ કાંમે રે
લીધા ભારતી માયે વીસામે રે
પ્રસન્ન થઈ કહ્યું સ્વરાજ્ય પામે

ગુણીયલ.

જેનાં માત પીતા હશે એક રે
વળી કુળમાં હશે જો વીત્રેક રે
તેતો રાખશે સાચો આ ટેક

ગુણીયલ.

કુળવંતીને ઝાઝું શું કહીએ રે
હવે આટલેથી છાનાં રહીએ
જરા સમજે તેને સીખ હઇએ

ગુણીયલ.

જેનો મોટી તમારી આ ખાંભી રે
જોઈ ભારતી લક્ષ્મી પામી રે
વી રાવ કહે શીર નાંભી

ગુણીયલ.

જમતમાં આવી સ્ત્રીઓનું પુજન થાય છે.

ગરબો. ૨

(રાગ-પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે)
આવો આર્ય તનુબ આજ અમારે આંગણે રે
નીતી સદ વર્તનથી જેનું શીયળ સચવાય
એવી પુન્યવતીનું વંદન પુજન થાય છે રે

સાખી.

વીધ્યા જેનું વ્યસન છે, પતીવૃત જેનો ટેક
દાંન દયા દીલ જોડને, ડહાપણ સત્ય વીવેક
જેનાં ખટ કર્મો સ્વ પરજનહીત પરખાય છે રે
સોખત પ્રીતી સ્તુતી પદ્મીવીણ જેને વ્યર્થ—એવી.

સાખી.

અસત્ય નવ અંતર ધરે, નીતી ખીરે નહાય
પતીવૃત આટે પ્રાણને ત્રણ સમ તણ દેવાય
એવા શુભ સંકલ્પે તનધન ચોક્કસ ધારતીરે
પતીનું પ્રતી પ્રભાતે પુન્ય વધાર્યા બાય

આખી.

હુ'પદથી અગળી રહે, નહીં વસ્તાનું તાન
 નીન્દા ચાડી ચુગલી, ઈર્ષાથીજ અન્તેણુ
 લજ્જા મરીઆદા મોટપ નીજ કુળની જાણતીરે
 ગણતી મનથી મોટાં છોટાને પીતુબ્રાત—એવી.

આખી.

વસીકરણ કાંમણકળા, માને નહીં કહી સાચ
 ભુત નામ ગત કાળનું, સંકા એજ પીસાચ
 વહેમો વસીયા સઘળા મનની નીરળાગતા મહી રે
 માને ભુત પડીતને તનથી આપો આપ—એવી.

આખી.

સ્વજન અને સ્વદેશની, દીલમાં રાખે દાઝ
 પરનીન્દા પરધન તણા, નામથી રહે નારાજ
 શાણી શીયળવતી થઈ ઉભય સકુળ અજવાળતી રે
 એવી સતી સીઓના રાવ કવી ગુણુ ગાય—એવી.

મરખો ૩.

(રાગ-ફદફદ પાવાનાજ પતાઈ કે પાવો તારા પાપે જશેરે લોલ)
 ધનધન ભારત સરખી લોભ્ય, સખી જગમાં નથીરે લોલ.
 જેણે જણવ્યું જગમાં ભેમ, મુખે શું કહું કથીરે લોલ.
 પ્રગટ્યા પુત્ર પુનીત અમીર, કુખે મા તાહરીરે લોલ.
 વર્ણવતાં શુણ નાવેપાર, મતીશી માહરીરે લોલ.
 રમાડ્યા રામ કૃત્ત્ન બગરામ, ઉમંગે ઉછંગમારે લોલ.
 અરબુન ધર્મ ભીમ હનુમાન, ગુમ્યા રણ જંગમાંરે લોલ.
 ભડવીર ભીસ્મ સમા દ્રઢ ટેકીને નેકી વીહર સમારે લોલ.
 ક્યાં છે દાનેસ્વરી વીર કર્ણ, દ્રોણગુરૂ મહાતમારે લોલ.
 પરદુખ ભંજન વીક્રમ ભોજ, સીવાજી સમા સુરારે લોલ.
 જેઓનીજ દેશ તણા અભીમાન વીશેછે સુરાપુરારે લોલ.
 નળને સત્યવાદી હરીચંદ્ર, પ્રતાપને ભતુહરીરે લોલ.
 તારા દ્રોપતી દમયંતી સાવીત્રી પદમનીરે લોલ.
 વાલ્મીક વીશ્વામીત્ર પવીત્ર શોક ગહિતમ ઘણારે લોલ.
 કવી વર ચંદ ગંગ સુરદાસ, બાંણમાં નહી મણારે લોલ.
 ધ્રુવજી ચંદ્રહાસ પ્રલાદ ગુરૂ નાનક ગયારે લોલ.
 નરસીંહ મીરાં સમ કઈ ભક્ત અનુપમ અતી થયારે લોલ.
 તાતા તીલક કેસરી રાજ દાદાભાઈ ગોખલેરે લોલ.
 મહેતા પાડસી કુળના પુર્ણેસી ફરી ક્યાં મળેરે લોલ.
 ગુણીયલ ગાંધી રણ સંગ્રામ વીજા આયુધે ધુમેરે લોલ.

શોકત મહામહાઅદ્વૈતી વીર, પક્ષમાં રહી ખુમેરે લોલ.
 કરીને અરપણુ તનમન ધન. માત ભારત પહેરે લોલ.
 દેશુંદેશ ચક્ષે બળીદાન થઈ નીરભય વહેરે લોલ.
 ધન્ય ધન્ય માત તાત કુળ જાત અતી ઉજવળ કરીરે લોલ.
 માસ્તર ડાહ્યાભાઈ રામકૃસ્ને કહીતી ખરે ખરીરે લોલ.
 લખીયો પ્રેમ આણીને પત્ર રૂડો કવી રાવનેરે લોલ.
 અર્પી દેશ સેવામાં દેહ, હરીગુણ ગાવનેરે લોલ.

ગરબો ૪.

(રાગ—માતું પાવાની પટરાંણી છે કાળી કાળકારે લોલ)
 માજી હવે ઉજળી થાશે રાત, અંધારી આથમી રે લોલ.
 વાંણેલાં વાશે થાશે પ્રભાત, દુઃખડાં જાશે શમીરે લોલ.
 માજી તારા ધાયલ પુત સપુત, સુતેલા જાગશેરે લોલ.
 માજી થાશે ઝાઝો જંપાપાત, જાત-સુખ ત્યાગશેરે લોલ.
 જાગશે દાંનેસ્વરી રણધીરને, વીર નર જાગશેરે લોલ.
 જાગશે સાવજ ચીત્તા વાઘને, કેશરી ત્રાડશેરે લોલ.
 વરસસે સ્વાતીના વરસાદ, આકાશથી આવશેરે લોલ.
 માજી બે છીપે મોંઘે મુલ, મોતીડાં પાકશેરે લોલ.
 શે રામ વીનામાં રામ, ગરવ ગંજન થશેરે લોલ.

જાગશે જાગશે જાદવ ચંદ્ર, અધમ ઓદ્ધારશેરે લોલ.

જાગશે કર્ણ અને અરબુન, ધનુરવેદ ધારશેરે લોલ.

જાગશે ભીમ અને લડભીસ્મ, લીધાં પણ પાળશેરે લોલ.

જાગશે મેવાડી લડવીર, પ્રતાપનાં પણ ધણારે લોલ.

માજી એને યુગ યુગના અપવાસ, તે કરશે પારણારે લોલ.

જાગશે શીવાજીનાં સેન્ય, ધરતી ધુળવશેરે લોલ.

હારસે કુડ કપટના ખેલ, જ્યાં કુડ ત્યાં ધુળ થશેરે લોલ.

માજી તારી કુળનાં દીરતી ગૌન ને ગઉરવ ગાજશેરે લોલ.

માજી તારા દુધમલ પીશે દુધને કુંળ દીપાવશેરે લોલ.

મૃદુ મૃદુ હીમાળાના વાય, ઉત્તરના વાયા જશેરે લોલ.

માજી જશે રોગદોક શોકના થોક, શીતળના શાન્તી થશેરે લોલ.

ઝરશે અમીઝરણું વરસાદ, ભુમી ભીજવશેરે લોલ.

ક્યારડે કલ્પતરૂનો પાકને કણુના કળશી થશેરે લોલ.

માજી એવા મોં માગ્યા વરસાદ. કુન્દનના વરસાદેરે લોલ.

આવતી સાગરીઆની છોળ, રતન ચોકરેલી જશેરે લોલ.

માજી તારો ભાગ્ય સવીતા ગલ સ્વીચંતો ચડતો જશેરે લોલ.

પ્રભુના સરદ પુનમના ચંદ્રસમો મધ્ય સ્થંભી જશેરે લોલ.

માજી તારૂ ભારત યનશે સ્વર્ગ નંદનવન બાળા થશેરે લોલ.

માજી તારો જય જય જય જયકાર જગત ત્રણ ગાજશેરે

મરળો પ.

(રાગ-ઓધૂવળ સંદેશો કહેજો સ્યામને)

ધનધન મારી અનપુર્ણા ભારત ભુમી,
 ધનધન્ય તારી સુવર્ણ સમ ભુમીકાય જો,
 અમૃતથી પણ અધીકા રસકસ અરપતી,
 એ ભારતીને હું લગીલગી લાગુ પાંચ જો. ધન ધન.
 અમુલ્ય અવની ઉછંગમાં ઓપી રહી,
 સંત શુભટ કાંઈ વીર નર વરની માતજો,
 કળા વીદ્યા કઉવતને રૂડી વાટીકા,
 ગર્ભ મા તારા રત્ન મણીની જાતજો. ધન ધન.
 અરણ્ય કમળમાં નીર તો ઓપાસે વહે,
 શીર પર છત્ર તો છે હીમાલય પહાડજો,
 અજીત મુગટ માતાજીએ મસ્તકે ધર્યા,
 શુરો પુરો ને વળી સત્ય વાદી મેવાડજો. ધન ધન.
 અમુલ્ય હીરાના કંઠે ધરીઆ હારલા;
 નીરમળ વહેતાં ગંગાજનાં નીરજો,
 ઉરે ભરીયાં અતી ઉત્તમ સુર દુધડાં,
 ધાવે તે તો સીખ રજપુત રણધીરજો. ધન ધન.

કેડ ઉપર કટીબંધ રૂડો એપી રહ્યો,
વીંધ્યાચળ આખુ સખ ગીરીવર સાતળે,
જમણે તો ફરકેરે મારી માવડી,
પાલવડો તુજ કચ્છ અને ગુજરાતળે.

ધન ધન.

ડાખીરે બુબખે ભેરી બુંગળો,
વાગી રહ્યો ઠણકાર સુદેશ બંગાળળે,
મનવાંન્છીત ફળ દાયક માતુ માહરી,
સુરીપુરી છે કાળતણી પણ કાળળે,

ધન ધન.

વરસે ને વરસે મા તારે આંગણે,
અજ્ઞ તણાતો થાય અતી અંખારળે,
જુવાર ઘઉં ડાંગર તુવરને ખાજરી,
વનો વનીના કઠોળનો નહિ પાર ને.
લાખો ખેતરોમાં નીપજે છે અતી ઘણા,

ધન ધન.

માજી તારા મોંઘે મુલ કપાસ ને,
કલ્પ વૃક્ષોને ગુલાબ કેરી વાડીઓ,
વનસ્પતી ઝુફી રહી ભાર અરાડળે.
રીઢીને સીઢી તારી એવી ઘણી,
જેનો ગણતાં આવે નહીં કદી પારળે,
સારા જગત તણીરે સમૃદ્ધી સંપત્તી,
હરકમ હાજર રહેતી તારે દારળે.

ધન ધન.

ધન

તેતરીસ કોટી બાળક તારાં મળી પળી,

ખેલી રહ્યાં છે તુજ મોખાની માંયને,

તનમન ધનથી સેવા તો તારી કરે

શક્તી તું નારાયણી માને સહાયને.

ધન ધન.

સંપીને સૌ સાથે તુજ રક્ષણ કરે,

સુરાપુરા ને વળી સલમાલી રણપીરને,

હીન્દુ મુસલમાન અને વળી ખરમી,

તે તો મારી માડી બધા વીરને.

ધન ધન.

સ્વામી શ્રી હયાનંદ ગુરુ ખેમીંદ સમા,

પ્રગલ્ભ હતા નરવીર વીરેકાનંદને,

ધર્મ તણીજ ધન્યો એ કરકાવતા,

કાયા જેની હતીજ આનંદકંદને.

ધન ધન.

દેવસભ તો દેશ ભક્ત દાદા થયા,

દેશ હીતેચ્છુ દેખ્યા ગોખલે મહાનને,

સ્વદેશ સેવા માટે સર્વસ્વ અરપીયાં,

માણ તારાં વીરવે વધાર્યો આનને.

ધન ધન.

દક્ષીણમાં શુરવીર તન તો સિલક થયા,

મંવીર ગાંધી કાઠીઆવાડ માંયને,

ટેક રાખી ભુમી પંજાબમાં,

પોળી તે લાલા લજપતરાયને,

ધન ધન.

લાખોને કરોડો આપા મારવીર,

કરતા તારી રાત દીવજ સ્થાયજો,

સુખ દુખે શું તે ઉશ્વરીશે નહીં આણતા,

તે સૌ તુજબક્તીજો છે મહીમાયજો.

ધન ધન.

અમર તપોરે અમર તપો અવની પરે,

દીન બાહુડાં શુભ તારા નીત્ય ગાય જો,

આનંદ વીજય હરીશંકર શરણે સદા,

આજે તો સુભ સ્વરાજ વાયુ વાયજો.

ધન ધન.

પાય પ્રદીને પ્રણમું બુદેવી તને,

તારા પુન્ય તણો દીસે નહીં પારજો,

રાવ કવી પણ રટન કરે માં તાંહરે,

ભાગ્યદેવી તું ઉતારજો ભવપારજો.

ધન ધન.

ગરબો. ૬

(રાગ-સખી નંદનો છોરો તે નમેરો થયો જો,)

પ્રખી જગતમાં જનમીને સુખ શું રહ્યાં જો,

વેઠયાં કળે તોયે કરમ કુડાં નવ દહ્યાં જો.

સખી.

મારે ઘડીએ આપણે વચન જુઠાં બોલીએજો,

રાપ પુન્ય શું તે યનમાં નહીં તોળીએજો.

સખી

પરની નીન્દાઓ કરતાં તો નવ લાલ્યોને,
કરતાં વાત પછી માંહોમાંહી ગાલ્યોને. સખી.

આપણે છોકરાંને સુબોધ શાનો આપીએને,
આપણે સ્વામીને પણ અધીક સંતાપીએને. સખી.

પતી વચન કહે તે આપણે નથી પાળતાંને,
દોશ આપણા પણ આપણે નથી બાળતાંને. સખી.

નથી સહયુગનો બોધ કાંને સાંભળ્યોને,
મનમાંથી હજી કોંઈ તો નથી ટળ્યોને. સખી.

મુખે બોલીને આપણે કેદી નવ પળ્યાંને,
આપણે દેશી થઈને અસહકારમાં નવ લળ્યાંને. સખી

નીજ દેશ તણું રૂડું દીલમાં નવ ચઢ્યુંને,
તેથી કથન આવું રાવ કવીએ કહ્યુંને. સખી

અરબો. ૭

(રાગ-સાડુ સાડરે સુરત શેર મુંબઈ એલબેલી)

મારે બઈજી ઘરમાં બોલ કહો બઈ કેમ કરીએ,

નવ રહ્યો અમારો તોલ કયાં જઈને કરીએ.

જેવંતી નણુદી તે ઘરમાં, નીત્ય નીત્ય મેણાં મારેરે

સાસુ પણ શત્રુ થઈ બેઠાં, કોઈ કોઈને નવ વારે. કહો.
 સસરો મારા સમજી બહુ પણ તેમનું કંઈ નવ ચાલેરે;
 બઈજી મારા બુંદીઆ જેવાં, મસ્તાનાં થઈ મહાલે. કહો.
 ઘરમાંથી વળી ઘાંટા પાડે, આ દુખ કેને કહીએરે;
 વડાસુ પણ બહુ વડકારાં, કપાંજઈને હવે રહીએ. કહો.
 બોધની વાત મેં કહી બઈજીને, રેંટીઓ એક મંગાવોરે;
 મોં મચકોડી બઈજી બોલ્યાં, શક્તી હોય તો લાવો. કહો.
 સસરો મારા વાત સાંભળી, ગયા સુતારો ઘેરરે;
 રંગીલો એક લાવ્યા રેંટીઓ, હું કાંતુ હોંશ ભેર. કહો.
 સુતર કાંતી સાડી વણાવી, બઈજીને સોવરાવીરે;
 રાજ થઈ સાસુજી બોલ્યાં, હાવે તે વહુ કાવી. કહો.
 બહુ જળરાં જંઠાણી ઘરમાં, દેરાંણીને દમતારે;
 કચરો સરખો પણ નવ કાઢે, તોય બઈજીને ગમતાં કહો.
 આંખો દડાડો કાંમ કંઈ તોય સૌને લાગું ભુંડીરે;
 પેટ બળે તે કેને કહીએ, વહુતો ઘરની લુંડી. કહો.

ગરબો ૮.

(રાગ-અલબેલીરે અંબેમાત જોવાને જઈએ)
 આવો આનંદે સૌ આંચ હરીગુણ ગાવાને
 પ્રીતે લ્યોને પ્રભુજીનું નામ સુખીયાં થાવાને

છે ભીડ ભંજન દીનદયાળુ, સુંદર વર ધનશાંભરે.
આ ભવ તરવાની એ નઉકા, એનટવરનું નામ સુખીયાં.

સાખી.

સુખી થશે સૌ હે સખી દુખ થશે અઉ દુર
સંપત્તી સન્મતી શ્રીહરી જાણો દેજ જરૂર,
યુવા અખંડીત શીયળ તમારૂં સાચવશે જગરાયરે,
પાપ પુરને પથે તણાતાં પકડે આવી બાંધ. સુખીયાં.

સાખી.

ઉત્તમ સુખ સંસારમાં, પતી તણો છે પ્રેમ
એ સુખકર પીયુની સેવના, ઠહો સખી વીસરે કેમ.
શુદ્ધ ચીતેથી, પુર્ણ પ્રીતેથી, ભજવા શ્રી ભગવાનરે;
પાપથી મુક્ત થવાને હે બેની, ઘોષરમારથ દાન. સુખીયાં.

સાખી.

સ્વદેશ વૃત્ત ધારણ કરો, વીર આર્યની બાળ;
ભારતી અરપે હર્ષથી, તમકંઠે યશમાળ.
ઉત્તમ ખાદી અંગે પહેરી, પુંજન પતીનું કરજોરે;
રાવ કવી કહે પ્રભુરીઆવી, ભાવે ભવજગતરજો. સુખીયાં.

નખખાઈનો કદો શત્રુ કોણુ?

વીર્ય વર્ધક ગુટ્ટીકા ઉર્ફે પાવર પિલ્લસ.

બળબુદ્ધિ સૌન્દર્યની સંપૂર્ણ વૃદ્ધિ કરનાર લોહીને સુધારનાર, વીર્યનાતમામ દોષોને મટાડનાર, વીર્યને વધારી શરીર નીરોગી અને બળવાન બનાવનાર સંસાર સુખમાં અલૌકિક આનંદ આપનાર આ ફક્ત એકજ દવા છે વળી આ ગુટ્ટીકા નામરહને મરદ બનાવે છે. શરીરના બાંધાને મજબુત કરે છે. ઢીલી અને કમજોર પડી ગયેલી રંગોને સ્તેજ કરે છે ફીકા પડી ગયેલા ચહેરાને લાલ ગુલાબી બનાવે છે ટુંકમાં કમજોરીના ભયંકર દરદોને દુર કરી બદનમાં નવીન જીવન અને નવો ઉત્સાહ ભરી નાશ પડેલી જીન્દગીને આનંદમય બનાવી નવીન યુવાની બક્ષી સંસાર સુખની લેજત આપે છે. દવા તદ્દન વનસ્પતીની બનાવેલી છે તેથી કોઈપણ જાતની પરેજી નથી. કીંમત ડબી ૧ રૂ. ૨

લખો- જનરલ એજન્ટ રાવ-કવીની કુંપની

મુ. કલોલ જી. પંચમહાલ

વીર્યસ્ત્રાવ—ધાતુની નબળાઈ માટે અકસીર.

ધાતુસ્થંભન ગુટીકા.

પેશાબમાં કે સ્વપ્નમાં ધાતુનું જવું, કેમ તાકાત પણ્ વીગેરે મટાડી વીર્યને છુટ કરી ઇન્દ્રીયના બળનો વધારો કરે છે. વળી આ ગોળીમાં એવો તો ચમત્કાર રહેલો છે કે ગમે તે કારણથી ધાતુ જતી હોય, તો ફક્ત ત્રણ જ દીવસ આ દવાનું સેવન કરવાથી ધાતુ જતી તરતજ બંધ થાય છે દવા અનુભવ સિદ્ધ છે. માટે તમોને વાપરવાને આસ એકવાર લલામણુ છે પેરેજ નથી. ક્રીમ્મત ડબી ૧ રૂ. ૨

Manufactured by M. & S. Shah & Co.

ALINA, Dt. Kaira.

જનરલ એજન્ટ. રાવ—કવી ની કુંપની.

મુ. કાલોલ. જીલ્લો પંચમહાલ.

